

14 Φεβρουαρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

1. ΜΑΡΙΑ ΣΙΜΙΛΛΗ,
2. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΜΙΛΛΗΣ,

Αιτητές,

v.

- ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
  2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 813/88).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Ομοδικία Αιτητών — Προϋποθέσεις — Αδυναμία πλήρωσης των προϋποθέσεων στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

- 5   Οι αιτητές, σύζυγοι, οι οποίοι είναι και οι δύο εκπαιδευτικοί, επελέξαν να προσβάλουν με την κριθείσα αίτηση ο καθένας τη μετάθεσή του και στη συνέχεια η αιτήτρια, πρώτη αναφερόμενη στον τίτλο, απέσυρε την προσφυγή της.
- 10   Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
- 15   Στην *Georgiου v. Republic* ο Δικαστής κ. Σαββίδης διαπιστώνει ότι το δικονομικό πλαίσιο της ομοδικίας σε προσφυγές βάσει του Άρθρου 146 είναι το ίδιο με το αντίστοιχο πλαίσιο που διέπει την ομοδικία ενώπιον διοικητικών δικαστηρίων στην Ελλάδα. Δεν χωρεί προσφυγή, όπως υποδείχθηκε με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων της μίας αυτοτελών διοικητικών πράξεων.
- 20   Οι δικονομικές αρχές της ομοδικίας συνάδουν με τον όρο για εξειδίκευση της πράξης που προσβάλλεται, που επιβάλλεται από την πρώτη παράγραφο του Άρθρου 146, και το στοιχείο του ατομικού επηρεασμού που απαιτείται από τη δεύτερη παράγραφο του

ίδιου άρθρου για την νομιμοποίηση του προσφεύγοντος.

Η ελληνική νομολογία δέχεται ως παραδεκτή κοινή προσφυγή δύο ή περισσότερων αιτητών μόνο όταν στρέφεται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και σε όση έκταση οι λόγοι ακύρωσης είναι ταυτόσημοι. Όταν η προσφυγή παρεκκλίνει από τις δικονομικές αρχές που επιτρέπουν την ομοδικία, η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο ως προς τον πρώτο αιτητή. Αναφορικά με τους υπόλοιπους αιτητές η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Το μόνο το οποίο περισώζεται από την απαράδεκτη συνένωση, στην περίπτωση υποβολής σε μεταγενέστερο στάδιο νέας προσφυγής, είναι η παράκαμψη της χρονικής προθεσμίας δεδομένου ότι η πρώτη προσφυγή ασκήθηκε μέσα στα προβλεπόμενα χρονικά όρια.

Στην προκειμένη περίπτωση με την προσφυγή προσβάλλονται δύο ανεξάρτητες και αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Ο διαχωρισμός της δικογραφίας μπορεί να επιτραπεί και η απαράδεκτη συνένωση να συγχωρηθεί μόνο υπέρ του πρώτου αιτητή. Το αίτημα του δεύτερου αιτητή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης. Η προσφυγή παραμένει μετέωρη άνευ αντικειμένου.

Συνεπώς και ανεξάρτητα από το αίτημα της πρώτης αιτήτριας να αποσύρει την προσφυγή της, που εγκρίνεται, η προσφυγή του δεύτερου αιτητή είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Georghiou v. Republic (1987) 3(A) C.L.R. 400. 30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον των αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με τις οποίες μετατέθηκαν, η αιτήτρια αρ. 1 από τη Λευκωσία στη Λάρνακα και ο αιτητής αρ. 2 από την Αγγλαντζιά στην Κοκκινότριμιθιά.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

P. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η Μαρία Σιμιλλή και ο σύζυγος της Παναγιώτης Σιμιλλής είναι εκπαιδευτικοί, η πρώτη καθηγήτρια της Μέσης Εκπαίδευσης και ο δεύτερος Διευθυντής Στοιχειώδους Εκπαίδευσης. Με την κοινή προσφυγή τους προσβάλλουν δύο ξεχωριστές 5 πράξεις της αρμόδιας εκπαιδευτικής αρχής (Ε.Ε.Υ.) με τις οποίες η κα. Σιμιλλή (καθηγήτρια γαλλικών) μετατέθηκε από τη Λευκωσία στη Λάρνακα και ο κ. Σιμιλλής από την Αγλαντζιά στην Κοκκινότριμιθιά. Η οικογενειακή κατοικία του ζεύγους βρίσκεται στο Στρόβολο. Η μετάθεση και των δυο από τη Λευκωσία προκάλεσε δυσεπίλυτα προβλήματα στη λειτουργία της οικογένειας. 10 Οι επιπτώσεις αυτές αποτελούν τον παρονομαστή που ένωσε τους δυο διάδικους να προσφύγουν από κοινού. Το ενοποιητικό αυτό στοιχείο δεν μεταβάλλει την δικαίική υπόσταση των πράξεων που προσβάλλονται. Δεν αλλοιώνει τον αυτοτελή τους χαρακτήρα ούτε προσθέτει οποιοδήποτε συνδετικό κρίκο που να τις ενώνει. 15

Στο στάδιο της τελικής αγόρευσης ο κ. Αγγελίδης υπέβαλε εκ μέρους της κας Μαρίας Σιμιλλή αίτηση να αποσύρει την προσφυγή της. Το αίτημα της ισοδυναμεί με παραίτηση από τις επιδιωκόμενες θεραπείες. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε 20 ότι η εγκατάλειψη της προσφυγής της πρώτης αιτήτριας συμπαρασύρει σε απόρριψη και την προσφυγή του συζύγου της, που είναι άλλωστε και η αναπόφευκτη τύχη της αίτησής του ενόψει της 25 έλλειψης ερείσματος για ομοδικία. Η απάντηση του κ. Αγγελίδη είναι ότι οι προσφυγές των δύο αιτητών μπορεί να διαχωρισθούν και η προσφυγή του δεύτερου μπορεί να προχωρήσει ανεξάρτητα από την έκβαση της προσφυγής της πρώτης αιτήτριας.

30 Στην *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400 ο Δικαστής κ. Σαββίδης διαπιστώνει ότι το δικονομικό πλαίσιο της ομοδικίας σε προσφυγές βάσει του άρθρου 146 είναι το ίδιο με το αντίστοιχο πλαίσιο που διέπει την ομοδικία ενώπιον διοικητικών δικαστηρίων στην Ελλάδα. Δεν χωρεί προσφυγή όπως υπέδειξε με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσοτέρων της μιας αυτοτελών διοικητικών πράξεων. 35

Οι δικονομικές αρχές της ομοδικίας συνάδουν με τον όρο για εξειδίκευση της πράξης που προσβάλλεται, που επιβάλλεται από 40 την πρώτη παράγραφο του άρθρου 146, και το στοιχείο του ατομικού επηρεασμού που απαιτείται από τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου για την νομιμοποίηση του προσφεύγοντος.

Η ελληνική νομολογία δέχεται ως παραδεκτή κοινή προσφυγή

δύο ή περισσότερων αιτητών μόνο όταν στρέφεται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και σε όση έκταση οι λόγοι ακύρωσης είναι ταυτόσημοι. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 σελίδες 273-274, Τσάτσος Αίτηση Ακυρώσεως σελίδα 357 και επ.). Όταν η προσφυγή παρεκκλίνει από τις δικονομικές αρχές που επιτρέπουν την ομοδικία, η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο ως προς τον πρώτο αιτητή. Αναφορικά με τους υπόλοιπους αιτητές η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Το μόνο το οποίο περισώζεται από την απαράδεκτη συνένωση, στην περίπτωση υποβολής σε μεταγενέστερο στάδιο νέας προσφυγής, είναι η παράκαμψη της χρονικής προθεσμίας δεδομένου ότι η πρώτη προσφυγή ασκήθηκε μέσα στα προβλεπόμενα χρονικά όρια. (Βλέπε Αποφάσεις Συμβουλίου της Επικρατείας 63/34, 1963/55, 586/56.)

Στην προκειμένη περίπτωση με την προσφυγή προσβάλλονται δύο ανεξάρτητες και αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Ο διαχωρισμός της δικογραφίας μπορεί να επιτραπεί και η απαράδεκτη συνένωση να συγχωρηθεί μόνο υπέρ του πρώτου αιτητή. Το αίτημα του δεύτερου αιτητή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης. Η προσφυγή παραμένει μετέωρη άνευ αντικειμένου.

Συνεπώς και ανεξάρτητα από το αίτημα της πρώτης αιτήτριας να αποσύρει την προσφυγή της, που εγκρίνεται, η προσφυγή του δεύτερου αιτητή είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.